

[Dohrmann]

det med vand fra indlandet, så falder salt-holdigheden, og så bliver det brakvand.

Uanset om man stemmer for eller imod forslaget, er den rigtige titel på dette forslag »Forslag til lov om en brakvandssø i Margrethe Kog«.

Formanden:

Der er megen uro både til venstre og til højre i salen. (*Afbrydelse:* Men ikke i midten). Ikke i midten, her tales.

Hahn (CD):

Der lægges et tungt ansvar på forslagsstilerne. Med vedtagelsen af dette lovforslag her i dag trækker man noget ned over hovedet på indbyggerne, som de ikke ønsker . . .

Formanden:

Det er ændringsforslaget, vi behandler.

Hahn (CD):

Det ændringsforslag, der er stillet af frem-skridtspartiet, kan vi naturligvis ikke støtte.

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti vil afvise ændringsfor-slaget og stemme imod.

Hermed sluttede forhandlingen om æn-dringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget

forkastedes, idet 13 stemte for, 127 imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Margrete Auken (SF):

Det blev sagt før, at vi påtager os et stort ansvar ved at gennemføre dette lovforslag. Det er noget, vi gør med udsøgt fornøjelse. Det er en fantastisk begivenhed, at vi her, hvor der skæres alle steder, kommer igennem med noget, som der ikke er en kroners gevinst i, og som oven i købet koster penge. Det er en meget stor begivenhed, og jeg vil igen i dag beklage, at hr. Bolvig ikke er med til at gennemføre det.

Det, vi har stået over for, er ikke en kamp mellem naturinteresser og sikkerhedsinteresser. Det er blevet indtil det pinagtige godt-gjort, at det er skræmmeforsøg, der har været lavet, med, at det skulle gå ud over deres sikkerhed dernede. Jeg synes, det er beklage-ligt, at det har været svært at få klart frem, hvad det egentlig var, de andre interesser handlede om. Man har ikke villet sige det, og man har i stedet for prøvet at sige buh og bøj til de stakkels mennesker dernede, så de troede, at folketinget var i færd med at sætte Sønderjylland under vand. Det er vi ikke, og det er bekræftet af ministeriet for offentlige arbejder og af Sønderjyllands amts tekniske forvaltning, og dermed burde den sag være ude af verden.

Vi hørte forleden dag i et samråd, at mini-steren for offentlige arbejder er bange. Vi spurgte hvorfor. Det kunne han ikke svare på, men vi fik den begrundelse, at man i mi-nisteriet – i betonministeriet, som det hedder hos os – syntes, at det var en vanvittig idé. Jeg er ked af, at vi ikke har tidligere trafik-minister Risgaard Knudsen til stede til at fortælle om betonministeriets måde at omgås naturvenner på. Når de taler om de bast-skørtklædte, fodformede, mandolinspillende, brøndkarsespisende galninge, så er det klart, at vi ikke har en chance. Man skal bare lige være klar over, at det er den konflikt, vi står over for, ikke en, der har med sikkerhed at gøre.

Jeg vil godt nævne en anden sag, som jeg også synes skal frem i dag. Man har snakket om kontakten med de tyske myndigheder. Jeg kan forsikre hele denne forsamling om, at havde det været muligt at grave bare skyg-gen af en protest ud af de tyske myndighe-der, så havde Sønderjyllands amtsråd gjort det, så havde betonministeriet gjort det – vær vis på det! Selvfølgelig har man ikke noget imod sagen i Tyskland. Det er jo ikke det tyske landbrugs interesser, der trædes for nær med denne sag, og derfor kan man være så miljøbevidst, som man gerne vil være.

Jeg vil godt nævne lidt om de kontakter, der tidligere har været mellem Tyskland og Danmark. Umiddelbart efter digelovens ha-stevedtagelse i juni 1977 skrev daværende trafikminister Kjeld Olesen til daværende miljøminister Niels Matthiasen og bad om, at de kontakter, der var mellem danske fred-ningsmyndigheder, fredningsstyrelsen og de